

Miðvikan

Tá ið Sigurd Simonsen bygdi "Vón"!

Í morgin, 23. august, eru 100 ár síðan Sigurd Simonsen í Fuglafirði varð føddur. Hann skapti søgu við at lata byggja fyrsta skip í Føroyum í nýggjari tíð

Abbasonurin, Heri, festi søguna hjá Sigurdi á band veturin 1988-89, og var hon prentað í FF-blaðnum í fleiri pørtum í 2002. Í hesi Miðviku verður endurgivin samandrættur av søguni um, tá ið Sigurd lat "Vón" byggja.

Í sambandi við "føðingardagin" er øll frásøgnin úr FF-blaðnum prentað við nógvum áhugaverdum myndin, og er hon tøk hjá áhugaðum.

Sigurd Rudolf Frants Simonsen

varð borin í heim í Sandavági 23. august 1912. Hann var sonur Honnu Suffiu, fødd Joensen, úr Gásadali, og Petur uppi í Húsi úr Sandavági. Sigurd var yngstur av 9 systkjum. Hann fór fyrstu ferð til skips 13 ára gamal á vári í 1925 við "Seagull", sum hann var við fyrstu árin.

Sigurd varð giftur við Marthu, fødd Joensen, úr Jógvanstovu í Leirvík. Tey finga 9 børn, 5 dötur og 4 synir. Á vári 1936 tók Sigurd stýrimansprógv í Havn. Tað var veturin

1936-37, at ætlanin um "Vón" sá dagsins ljós, og greiðir hann soleiðis frá:

Kjølurin lagdur í 1939

Í 1939 fór "Vón" í gerð. Kjølurin bleiv lagdur 15. juli. Arbeiðið gekk væl at byrja við. Tað vóru um 22 mans, sum bygdu "Vón". Ein bróðursonur Jógvan í Skálum, smiðjumeistara á skipasmiðjuni, skar øll bondini við maskinuni. Amboðini at byggja við vóru eingi. Tað var bara ein sveittakista og ein sag, har var einki annað. Men tá ið teir høvdu bygt "Vón" í 9 mánaðir, var komið langt á veg.

Fyrsta lánið tók eg so í Fiskaríbankanum. Teir kravdu eina trygd uppá 10.000 kr. Tá týskarnir leypa á Pólland 1. september 1939 hendi tað, at Hilbert, amtmaðurin, sum umboðaði Fiskaríbankan í Føroyum, steðgar byggingini, tí hann vildi ikki gjalda út meiri pening av láni. Tá vóru 2 ratur eftir. Eg mátti so útvega hesar pengarnar.

Ringt at útvega fígging!

Eg gekk so frá manni til mann, men fekk "nei" allastaðni, har eg kom. Eg fór eisini til Andrass Samuelsen, løftingsmann, nú eg búði í Fuglafirði, men hann kundi einki gera. So sigur Kjartan Mohr við meg: "Eg skal siga tær eitt, Sigurd, tú skalt fara í Føroya Banka!" Eg fari so í Føroya Banka og fái avtalað tíð við danska stjóran, sum forhánisliga sigur: "For det første tror jeg aldrig nogen sinde, at færinger kommer til at bygge skibe, og for det næste er Deres egenkapital alt for lille!" Tað endaði við, at eg og bankastjórin gjørdust rúkandi ósamdir, so har spurdist einki burtur úr.

Torstein Petersen var stjóri í Sjóvinnubankanum, men har fekst heldur eingin peningur í fyrsta umfari. Eg búði tá hjá Louis Zach-

ariassen, kendur politikari, og eg greiddi honum frá støðuni. Tá sigur hann við meg: "Farið tygum einaferð aftrat oman í Sjóvinnubankan, og um stjórin aftur noktar, so skulu tygum bara koma til mín!" Eg fór so og royndi einaferð aftrat. Tá bar til at fáa játtað eitt lán uppá 10.000 kr. frá Sjóvinnubankanum.

Tórstein Petersen spyr seinni, hvat eg skuldi brúka skipið til? Tá hevði eg avgjørt, at talan skuldi vera um troling og sildafiskiskap.

Jørgensen var góður!

Eg mátti nú útvega 5.000 kr. kontant til bankan sum eginpening, so nú var eg aftur í dýrastu neyð.

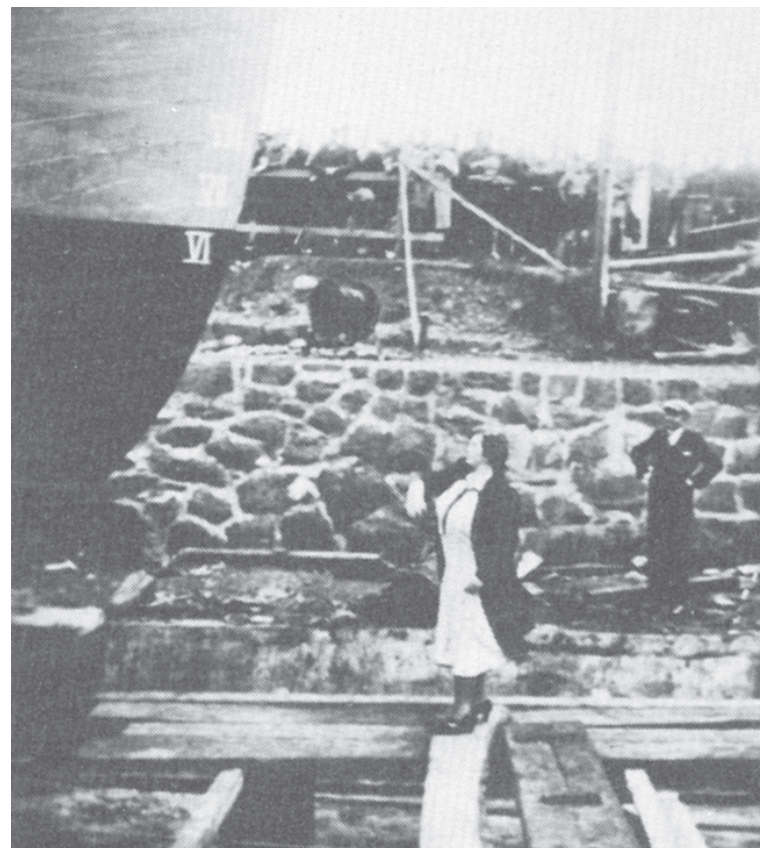
Eg sigi hetta við Kjartan Mohr, og hann bað meg fara út til Jørgensen, stjóra á Balslev og Co. Hesin Jørgensen var ein tiltikin fittur maður. Eg fór út til hansara, og tað var ein fantastiskur munur at tosa við hann. Hann bjóðaði seg til beinanvegin at garantera fyri 5.000 kr. Torstein Petersen vildi hava eina skrivliga játtan. Men tá mætti Jørgensen upp. Hann segði, at hann skuldi standa inni fyri, at skipið skuldi koma í rakstur. Og varð talan um kontantar pengar, so kundi hann altíð garantera fyri 10.000 kr., og hetta játtaði hann skrivliga. Tíðin gongur, og støðan við krignum versnar.

Sigurd sum ungur

Sigurd (1912-1994) og Martha (1910-1995). Myndin er tikin í 1961, tá ið Sigurd sigldi við reiðarínum Asger Lindinger

Denna Mohr, kona Kjartan, doypir Vón